

Будућност Либије после свргавања Гадафијевог режима разматрају у среду у Бриселу министри одбране НАТО-а. Одлазак лидера Џамахирије питање је времена, објавио је Андрес Фог Расмусен. Мада приближни датум очекиваног догађаја генерални секретар НАТО-а није навео. Зна се само да се алијанса спрема да савлада са земљом северноафричку земљу бар до септембра.

Извештај о истакнутим војним успесима НАТО-а представио је новинарима уочи министарског састанка генерални секретар Андрес Фог Расмусен. Срушено је или оштећено 1800 легитимних војних циљева, извршено је преко десет хиљада напада, објавио је он. Ко је учинио легитимним авионске и ракетне нападе по Либији, остало је тајна, у сваком случају не СБ УН. Нејасно је друго: каквим снагама још увек располаже Гадафи.

Занимљиво је да ли Гадафи сам схвата у каквом је очајничком положају? И ко подржава лидера сатераног у ћошак, ако су његови војни објекти уништени, а војска бежи? Питање смо поставили Игору Коротченку, главном уреднику листа Национална одбрана.

- Либију у скорој будућности не чека ништа добро. Мислим да сам пуковник неће добровољно напустити власт, зато што га подржава значајан део либијског народа. И оружане снаге у целини су верне свом врховном команданту. Зато ће он бити или ликвидан у току бомбардовања, или ће у извесном облику бити реализован сценарио копнене операције.

Прикривајући се иза резолуције, НАТО врши у суштини масовну војну интервенцију. За сада без копненог учешћа, али очигледно да се на томе неће зауставити. Без копнене операције устаници из Бенгазија неће моћи да се доведу на власт у Триполију. То може да буде учињено искључиво ослањајући се на стране бајонете. Зато ће искрцавање експедиционог корпуса, ма како се он даље звао, биви један од елемената оног дела плана који реализују НАТО и САД.

Али чак таквом војном гиганту као што је Северноатлантски блок, потребан је ако не оправдавајући мотив за интервенцију, онда бар његов привид. Некакво сопствено „спаљивање Рајхстага“. Либијску претњу као привид аргумента светска јавност неће

прихватити. Па и унутар самог НАТО-а није све, како се испоставља, идеално.

Још једну дубоку мисао која одражава суштину стратегије блока Расмусен је саопштио новинарима. Либију из рушевина, по његовом убеђењу, треба да обнавља било ко, само не НАТО. Нека се тиме баве УН, ЕУ, Лига арапских држава, Афрички савез, само не они који су преоравали бомбама насеља и индустријске објекте Либије. Типична подела рада у духу НАТО-а.

(Глас Русије)